

Fürdőzők

Antal Rebeka

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti Kar

Festőművész 2. évfolyam

Hegyi Csaba, DLA, adjunktus

Nyáron készült fotók alapján, családi nyaralásról készítettem több vázlatot, ahol apa és gyermeke fürdik. Tapasztalataim alapján úgy válogattam a fotókat, hogy azok megfesthetőek legyenek. Ezen munkám előtt több tanulmányt készítettem tóparti tájképről, valamint portrékról, amik segítettek a festmény elkészítésében. Két hasonló témájú képemen apja tartja gyermekét a víz felett. Ezen munkáimat említeném meg a pályázatom előzményeinek, mert általuk nyertem több tapasztalatot a festményem elkészítéséhez.

Fürdőzők 1. 2014, olaj – vászon, 80 x 70 cm

2014, olaj – vászon, 70 x 60 cm

A pályázott munkámon csak egy figura szerepel, mérete 165x116 cm. Itt a vászon legnagyobb felületén nem a víz szerepel, hanem megjelenik az ég és a föld is. Több vázlatot készítettem a kompozícióról. A vásznat először felfeszítettem és kétszer lekentem enyvvel, majd mikor megszáradt lealapoztam. A vázlateim alapján előre felrajzoltam a lealapozott vászonra a kompozíciót és ezek után álltam neki a festésnek. Tapasztalataim alapján választottam ki a megfelelő palettát.¹ Először a víz legsötétebb árnyalatát vittem fel, „elsőfestéssel” (à la prima), majd mikor ez megszáradt, fölülfestéssel elkezdtem kidolgozni a hullámokat. Mikor teljesen megszáradt, elkezdtem a figurával foglalkozni. A víz sajátos, a tengerre² jellemző, élénk kék árnyalatnak megfelelő komplementer színeit használtam. A kékes víz előtt guggoló figurát így, enyhén sárgás és narancsszínekkel akartam kiemelni. A

¹ Mindhárom festménynél közös szín volt a titánfehér, kadmium világossárga, kadmium sötét sárga, sötét okker, sötét ultramarin, kobalt, permanent vörös, krómoxidzöld, égetett umbra.

² A két kisebb méretű képhez használt fotó a Balatonon, míg a nagyobb méretű fotó tengerparton készült.

nagyobb méretek miatt ez nehezebb munka volt, mint a kisebb festmények. Először az ég színét kevertem ki és vittem fel, majd a víz és a homok felületét festettem meg, kihagyva a figura kontúrjain belül. Az ég sok fehér színt igényel és nehézséget okozott, hogy pontosan meg tudjam jeleníteni, így háromszor átfestettem ezt a részt. A víz színe kékesebb, mint az előző két munkán, hullámai nem annyira kidolgozottak (mivel csak háttérként szerepel, ezért úgy gondoltam nem igényel pontosabb kidolgozást). A homok színe a legintenzívebb a képen, ugyanis szinte a naptól világít a fehéres, sárgás néhol szürkésebb árnyalatú felület, rajta jelenik meg a figura árnyéka, sötét szürkés-barnás színekkel. Ez a vetett árnyék a festmény legsötétebb tónusa. A figurán elsőként a fején lévő kalapot kezdtem el felvinni színeiben, majd a ruhája alapszínét, a fehéret. Így először a figurán csak két középtónus volt látható, amire ezek után kezdtem el fölfesteni a sötétebb és világosabb színeket a térbeliség elérése érdekében. A következő lépésben kezdtem el dolgozni a test színein, ahol eleinte csak egy középtónust és a rajta megjelenő legvilágosabb tónust vittem fel, ami később problémát jelentett. A test felületén megjelentek az árnyékok meleg szürkés színekben, ezután csak három különböző tónus volt megfigyelhető a testen. Körülbelül három-négy napig a figura testét festettem és nem tetszett, olyan homogénnek tűnt az egész bőrfelszín, nem volt térben és a színei is hidegek voltak, amire egy halvány rózsaszínes bőrszínt kikevertem és különböző helyekre festettem; felkarra, vádlira és a lapocka környékére. Így már elégedettebben folytathattam munkámat és a kalap árnyékait kezdtem sötétebb tónusúra festeni, hogy még jobban térbeli hatása legyen. A figura ruhája a fotón zöld csíkos volt, ezért, amikor a korábban felvitt alapszín megszáradt, nekiálltam kidolgozni a csíkokat, ami négy tónusból állt. A legsötétebb azokon a helyeken, ahol a figura teljesen árnyékban van, a többi három tónus a ruha legnagyobb felületén látható. Ahogy a test fordul át, úgy a csíkok színeiben egyre világosabbak és élénkebbek. Ezen a festményen három hetet dolgoztam.

Az előző festményeimen ugyanaz a téma jelenik meg, viszont a harmadik kép méreteiben a legnagyobb, a téma leszűkült, már nem édesapa és gyermeke jelenik meg fürdés közben, hanem a gyermek egyedül a parton, játék közben. Fontosnak tartottam, hogy a pályázott festményem eltérő legyen témájában a többi képtől, viszont törekedtem ugyanazzal

az ecsetkezeléssel végig vinni, ami nehézségeket okozott avégett, hogy akár háromszor is nagyobb felületekben kellett gondolkoznom és kiviteleznem.

Miután a kép teljesen megszáradt, leszedtem a tábláról és keretet kezdtem el készíteni, amire újra felfeszítettem a képet, így elnyerte végső formáját. Ezen munkámat 2014. novemberében fejeztem be.

2014, olaj – vászon, 165x116 cm